

ved levering af tjenesteydelser. Efter lovforslaget ændres disse bestemmelser også som et led i gennemførelsen af direktivet om moms på radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser.

2. Indholdet af lovforslaget

Moms på ydelser leveret ad elektronisk vej

Efter de gældende momsregler i EU er der ikke moms på leverancer af elektroniske tjenesteydelser til private forbrugere i EU fra virksomheder, der er etableret i lande uden for EU (tredjelande).

Hvis levering til private forbrugere i et EU-land sker fra en virksomhed etableret i et EU-land, pålægges der moms i virksomhedens hjemland. Det vil sige, at ikke alene EU-virksomheders leverancer til private i andre EU-lande, men også EU-virksomheders leverancer til private i tredjelande, pålægges moms.

Disse regler fører til en uholdbar konkurrenceforvridning, der stiller EU-virksomheder i en ufordelagtig position i forhold til tredjelandsvirksomheder.

Der er også behov for at ændre momsreglerne for at kunne tage højde for den teknologiske udvikling, som muliggør elektronisk levering af ydelser.

Endvidere er de gældende momsregler for radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser ikke tilstrækkeligt klare og fyldestgørende.

Med Rådets direktiv 2002/38/EF indføres der harmoniserede momsregler for radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser.

Når direktivet gennemføres i medlemslandene med virkning fra og med 1. juli 2003, fjernes den ufordelagtige konkurrenceforvridning for EU-virksomheder i forhold til tredjelandsvirksomheder. Dette sker som et led i at få det indre marked til at fungere mere tilfredsstillende.

Efter direktivet og lovforslaget skal der ikke betales moms af salg af elektronisk leverede tjenesteydelser, når EU-virksomheder sælger ydelserne til kunder i tredjelande.

Når en elektronisk tjenesteydelse sælges til private forbrugere i EU af virksomheder etableret i et andet EU-land, skal ydelsen efter direktiv og lovforslag pålægges moms i virksomhedens hjemland. Er kunden i det andet EU-land en erhvervsvirksomhed, pålægges den elektroniske tjenesteydelse derimod moms i kundens hjemland, det såkaldte forbrugsland. Tredjelandsvirksomheder skal ikke momsregistreres i EU for salg til EU-erhvervs-kunder.

Endvidere gennemfører direktivet og lovforslaget regler, hvorefter en elektronisk tjenesteydelse pålæg-

ges moms i EU-forbrugslandet, når ydelsen leveres fra en tredjelandsvirksomhed til en privat forbruger i EU.

For at gøre det lettere for tredjelandsvirksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser til private i EU, at overholde de afgiftsmæssige forpligtelser, indføres der regler om en særordning for disse virksomheders salg af elektroniske tjenesteydelser til private forbrugere i EU. En tredjelandsvirksomhed kan frivilligt vælge at benytte denne særordning for salg til private i EU.

Hvis tredjelandsvirksomheden vælger særordningen, kan den nøjes med at lade sig identificere i et enkelt medlemsland. Tredjelandsvirksomheden kan frit vælge, hvilket medlemsland den vil lade sig identificere i. Dette land betegnes identifikationsmedlemsland.

Tredjelandsvirksomheder under særordningen opnår således forenklede procedurer i forhold til de almindelige regler, hvorefter en tredjelandsvirksomhed, der sælger elektroniske tjenesteydelser til private i EU, skal momsregistreres i hvert enkelt EU-land, som virksomheden sælger til, dvs. i op til 15 forskellige lande.

En tredjelandsvirksomhed, der tilslutter sig særordningen, opnår også fælles regler om angivelse og betaling af moms af salg af elektronisk leverede tjenesteydelser til private i EU. Efter reglerne om særordningen skal tredjelandsvirksomheden til de statslige told- og skattemyndigheder elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hvert kvartal (afgiftsperiode), uanset om der er leveret elektroniske tjenesteydelser eller ej. Angivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Tredjelandsvirksomheden angiver og indbetaler momsen til identifikationsmedlemslandet, som overfører momsen til de rette EU-forbrugslande. Momsen skal angives og afregnes med EU-forbrugslandets sats. Når tredjelandsvirksomheden sælger elektronisk leverede tjenesteydelser til private i flere EU-medlemslande, beskattes forbruget således med de forskellige forbrugslandes momssatser. Efter direktivet kan medlemslandene ikke anvende differentierede momssatser. Dette betyder, at landene skal anvende normalsatsen, dvs. 25 pct. for Danmarks vedkommende.

Det identifikationsmedlemsland, som tredjelandsvirksomheden vælger at lade sig registrere i, skal sørge for, at moms af tredjelandsvirksomhedens ydelser opkræves og overføres til rette forbrugsmedlemsland. De nærmere regler herom er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 792/2002 af 7. maj 2002 om midlertidig